

ଏ ସପ୍ତାହର ବିବିଧ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୨୮/୦୧/୨୦୦୧

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଆମ ମହା ଓ ନେତାମାନଙ୍କର ଆବରଣ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଅଛୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛି ଏବଂ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିବାପାଇଁ ଆମକୁ ଏକରକମ ବାଧ୍ୟ କରୁଛି ।

ସାରା ଦେଶ ସାଧାରଣତଃ ଦିବସ ପାଳନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବାବେଳେ ଗୁଜୁରାଟ ପ୍ରଦେଶର ଭୁଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହରମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଅଭୂତପୂର୍ବ ଭୂମିକମ୍ପ ଅନୁଭୂତ ହେଲା ତାହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତବାକ୍ କରିଦେଇଛି । ମାତ୍ର କେତେ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ପରିଶ୍ରମରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଭୁଜ ସହର ଭୂପତ୍ତିତ ହେଲା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିଥିବା ସମାଚାର ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିକମ୍ପ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଗୁଜୁରାଟୀ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୦ ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି । ଗୁଜୁରାଟର ଏ ବିପତ୍ତିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କରିବାପାଇଁ ଆମର ଭାଷା ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଅଙ୍ଗେ ଅଙ୍ଗେ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛୁ । ମାତ୍ର ଦେହବର୍ଷ ତଳେ ଓଡ଼ିଶା ଉପକୂଳ ଯେଉଁ ମହାବାତ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା, ଗୁଜୁରାଟ ଭୂମିକମ୍ପନିତ ବିପତ୍ତି ତା'ଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ୍ ନୁହେଁ । ବିପତ୍ତିର ଜାତିଭେଦ ନାହିଁ । ଏ ବିପତ୍ତିକୁ ମୁକାବିଲା କରିବାପାଇଁ ଶୁଣ୍ଠିର ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଗୁଜୁରାଟୀ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ଅନୁଶ୍ରୀତ ବିଭାରେ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହାନୁଭୂତି ଦେବାପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଆଗେଇ ଆସନ୍ତୁ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳର ସଦସ୍ୟମାନେ ପରିସ୍ଥିତିର ଗାମାର୍ଯ୍ୟକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ଗୁଜୁରାଟ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସମେଦନା ପ୍ରକାଶ କଲାବେଳେ ଆମ ମହାବାତ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଆମ ନେତାମାନଙ୍କର ଆବରଣ ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଛି । ସେତେବେଳେ ମହାବାତ୍ୟାକୁ ନେଇ ଯେଭଳି ରାଜନୀତି ଚାଲିଲା ତା'ର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନ ହେଉ ।

ସବୁ କଥାକୁ ରାଜନୈତିକ ରୂପ ଦେବା ଏବଂ ସବୁ ଅବସରକୁ ଦଳୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ କରିବା ଆମ ନେତାମାନଙ୍କର ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲାଣି । ଗତ ୨୩ ଜାନୁଆରୀରେ ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳିତ ହେଲା । ନେତାଜୀ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥିବା ରେଭେନ୍ସା କଲିଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲର ୧୫୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ଏକ ସାଙ୍ଗରେ ପାଳିତ ହେଲା । ଭାଇପାର ଦୁଇଜଣ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଅତିଥି ହୋଇ ଏହି ଉତ୍ସବକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ । କଟକର ସାଂସଦ ଭର୍ତ୍ତୃହରି ମହତାବ ଯାଇନଥିଲେ । ଭାଇପା ମହାଦୃଷ୍ଟକ ସହିତ ଗୋଡ଼ାଣିଆ ହୋଇ ଅନେକ ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଇପା ନେତା ଯାଇଥିଲେ । ମଞ୍ଚକୁ ଅନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ମଞ୍ଚାସୀନ ହେଲେ । ସଭାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାଗ ନେବାର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ି ଭାଗ ନେଲେ । ପୁରାତନ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଏ ସଭାକୁ ଭାଇପା ନେତାମାନେ ଏକ ଦଳୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପରିଣତ କରିଦେଲେ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ଦଳ ଓ ସରକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରଭେଦକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାର ଯେଉଁ ପରମ୍ପରା ଆମ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା ତା'ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହେଲା । ସବୁ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଦଳୀୟ ପ୍ରଚାରରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାପାଇଁ ଆଜି କେହି କୁଣ୍ଡା କରୁନାହାନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ସୁଷମା ସୁରାଜ କିନ୍ତୁ କେଇପଦ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷଣରେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ମନ ଜିଣିନେଲେ । ରେଭେନ୍ସା କଲିଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲ ନେତାଜୀଙ୍କ ଛତ୍ରା ଓଡ଼ିଶାର ଅନେକ ବରପୁତ୍ରକୁ ନିର୍ମୂଣା କରିଛି ବୋଲି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚେତେଇଦେଲେ । ଶ୍ରୀମତୀ ସୁରାଜଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷଣ ଏବଂ ବିଷୟ ନିର୍ବାଚନ ଶୁଣି ମନେ ହେଉଥିଲା ସତେ ଯେପରି ସେ ଆମ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଇଙ୍ଗିତ କରି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମେ ତୁମ ଭାଷା ଏବଂ ତୁମ ଇତିହାସ ସମ୍ପର୍କରେ କେତେ କମ୍ ଜାଣିଛ !

ଆମ ଘରର ହାଲଟାଲ୍ ସୌମ୍ୟରଂଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

କେନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭେଙ୍କିୟା ନାଲଡୁ ସେଦିନ ଓଡ଼ିଶାରେ ରହି ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ସମ୍ପର୍କରେ ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସମୀକ୍ଷା ସମୟରେ ଏବଂ ପରଦିନ ସାମାଜିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଶ୍ରୀ ନାଲଡୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ବିପ୍ଳବୀ କଲେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେପରି ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କଲେ ତାହା ଆମକୁ ଅସିକ ବିଚ୍ଚିତ କରୁଛି । ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ପାଇଁ ସେ ଏକ ପହୁକି ଛାଡ଼ିଦେଇ ଗଲେ । ଏକପକ୍ଷରେ ସରକାର ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି ବୋଲି ପ୍ରତିଦିନ ଖବର ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି । ଦରମା ଦେବାପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ପଇସା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ନାଲଡୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ବାବଦକୁ ଆସୁଥିବା ଅର୍ଥକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି । ଫଳରେ ଶହ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ନ ହୋଇ ପଡ଼ିରହୁଛି । ନାଲଡୁଙ୍କ ଚେତାବନୀ ଆମ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରତି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚେତେଇ ଦେଉଛି । ପ୍ରଶାସନକୁ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରି ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କର ଅଧିକ ନିକଟତର କରିବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ୧୩ଟି ଜିଲ୍ଲାକୁ ୩୦ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ପରିଣତ କରାଗଲା । ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାକୁ ତଦାରଖ କରିବାପାଇଁ ଅଧିକ ସମୟ ଓ ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଏ ଅବସ୍ଥା କାହିଁକି ? ଆମ ବିଚାରରେ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବରାଦ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ଯୋଜନାବନ୍ଧ ଭାବରେ ଅର୍ଥ ବରାଦ କରି ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଓ କ୍ଷମତାସାଧନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାର ବାଟମାଗଣା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାରେ ଆସୁଥିବା ଅର୍ଥ କାହା ମାର୍ଫତରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ସେ ନେଇ ଏକରକମ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଛି । ଉପରସ୍ତରର ଏ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶାସନର ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପିଲାଣି । କିଏ କାମ ଜରିର ସେ ନେଇ ରାଜନୀତିକ କର୍ମୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଦିନ ବିବାଦ ହେଉଛି । ସଂଖ୍ୟାଧିକ କର୍ମୀଙ୍କୁ ସରୁଷ୍ଟ କରିବାପାଇଁ ବଡ଼କାମକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କରି ବାଣ୍ଟିବା ରୀତିମତ ଏକ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହେଲାଣି । ଜିଲ୍ଲାର ସାବତାୟ ବିକାଶମୂଳକ ଯୋଜନା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ହେଉଛି । ଅନୁଭୂତି ଓ ଅଭିଜ୍ଞତା ବଳରେ ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନେ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରତିଯୋଗିତାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରୁଛନ୍ତି, ସେଠି କିଛି କିଛି ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରୁଛି । ଯେଉଁଠି ଏ ସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇପାରୁନାହିଁ ସେଠି କାମ ଅଟକି ରହୁଛି । ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ଉପରେ ଯୋଜନାର ସଫଳ ରୂପାୟନ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଦକ୍ଷ ଓ ଦୁର୍ନୀତିମୁକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଲଭ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନଙ୍କର ଜାତି ଅଲଗା । ତାଙ୍କ ହାକିମମାନଙ୍କର ଜାତିପ୍ରୀତି ଏତେ ଅଧିକ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଉନାହିଁ । ବହୁ ଦୁର୍ନୀତି ଅଭିଯୋଗର ପ୍ରମାଣ ଆଇ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ସମଗ୍ର ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାଙ୍କୁ ଘଣ୍ଟ ଘୋଡ଼େଇବାରେ ନିୟୋଜିତ ହେଲା । ଶେଷରେ ହାଇକୋର୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥା ଗଲା । ଆଉ ଜଣେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନିଜ ବାସଭବନ ପାଇଁ ୧୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦକୁ ୨୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚାଇଲେଣି । ତଥାପି ଘର ତାଙ୍କ ମନକୁ ଆସୁନାହିଁ କି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଘରଟିକୁ ତିଆରି କରିବାପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷାଧିକ ସମୟ ଲାଗୁଛି, ସେଠି ଇତିହା ଆବାସ ପରି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ? ଭେଙ୍କିୟା ନାଲଡୁଙ୍କର ଚେତାବନୀ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମକୁ ଚିକିତ୍ସା ଅରୁଆ ଲାଗୁଛି । ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଯୋଜନା ଅର୍ଥ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ କରିଆରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ମହା ତାଙ୍କ ବିଜେପି ଦଳର । ସାମାଜିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଏକଥା କହି ନିଜର ପ୍ରୌଢ଼ି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯଦି ତାଙ୍କ ଦଳୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସେ ବିଷୟରେ ଚିକିତ୍ସା ଦୁସ୍ତର କରି ଯାଇଥାନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ।

ମାନ୍ୟବର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏଥର ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ଦିବସରେ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାପାଇଁ ଗଲେ ନାହିଁ । ଗତଥର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସରେ କାହିଁକି ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରୁନାହାନ୍ତି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସରକାରଙ୍କର ସଫଳତା ସମ୍ପର୍କରେ ବଖାଣିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଅସୁସ୍ଥତା ଯୋଗୁଁ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କଲେନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ଏଥର ମଧ୍ୟ ଅସଲ କାରଣ ତାଙ୍କର ଅସୁସ୍ଥତା କି ଅନ୍ୟ କିଛି ତାହା ଆମେ ଜାଣୁନା । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ମନ୍ତ୍ରୀ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାପାଇଁ ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆଦୌ ଶୋଭନୀୟ ହେଉନାହିଁ । ଜାତୀୟ ପତାକା ପ୍ରତି ଏହା ସମୁଚିତ ସମ୍ମାନ ନୁହେଁ । ଜାତୀୟ ପତାକା ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ ଏକ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ । ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ମାନ୍ୟବର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ବୋଲି କହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ । ସେ କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ବାରମ୍ବାର ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାପାଇଁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ତାହା ଜାଣିବାପାଇଁ ଆମର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଅଛି ।